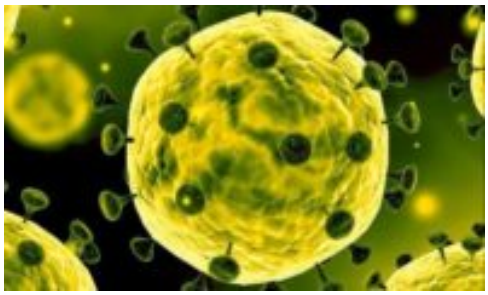
ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Στην ουσία δεν εξετάζεται ο ιός από τους ανθρώπους. Οι άνθρωποι εξετάζονται από τον κορωνοϊό.

Σεΐτ Αλντογάν

Όταν έγινε γνωστός ο θανατηφόρος κορωνοϊός στην Κίνα, οι αρχικές εκτιμήσεις ήταν ότι αποτελούσε ένα επεισόδιο στον γενικότερο εμπορικό πόλεμο που υπάρχει μεταξύ των ιμπεριαλιστικών χωρών.

Στο πλαίσιο αυτό πολλά κέντρα του κεφαλαίου έσπευσαν να ανοίξουν μέτωπο με το κινέζικο κεφάλαιο, ισχυριζόμενα ότι καταρρέει η οικονομία της Κίνας, ότι η χώρα αυτή δήλωσε αδυναμία να αντιμετωπίσει τα κρούσματα που εμφανίστηκαν κ.α. Ακόμα και μέχρι σήμερα ο Τραμπ ονομάζει τον ιό “κινέζικο”.

Όμως όταν ο ιός απλώθηκε σε όλο τον κόσμο και θεωρήθηκε πανδημία, με την παγκόσμια επιστημονική κοινότητα να μην μπορεί να τον τιθασεύσει άλλαξαν το αφήγημά τους. Ξεκίνησαν να μιλάνε για μία πανδημία που απειλεί την ανθρωπότητα, έναν αόρατο εχθρό, έναν πόλεμο με τον ιό κ.α.

Στην ουσία δεν εξετάζεται ο ιός από τους ανθρώπους. Οι άνθρωποι εξετάζονται από τον κορωνοϊό.

Ο ιός βάζει στο μικροσκόπιό του τα ιμπεριαλιστικά καπιταλιστικά συστήματα, το κεφάλαιο, το κέρδος, τη φτώχεια, υγεία, παιδεία, θρησκεία, εργασία με λίγα λόγια γενικά το σύστημα που δημιουργήθηκε απ’ τις κυρίαρχες τάξεις.

Εδώ πρέπει να ανοίξουμε μία παρένθεση.

Τι γινόταν πριν τον κορωνοϊό στον κόσμο;

Στην Αφρική πόσα παιδιά πέθαιναν απ’ την πείνα;

Σε πόσα κράτη του πλανήτη γινόντουσαν εμφύλιοι με χιλιάδες θύματα;

Πόσος κόσμος σκοτώθηκε από στρατιωτικές εισβολές;

Σε Ιράκ, Τουρκία, Παλαιστίνη, Αφγανιστάν, Συρία, Κουρδιστάν, πόσοι άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους από πολεμικές εχθροπραξίες και την γενικότερη κατάσταση που τους είχε επιβληθεί;

Αλήθεια, ποιος είναι ο αριθμός των μεταναστών και προσφύγων που πέθαναν στα ναρκοπέδια, στα κρύα νερά της θάλασσας, στα βουνά κ.α.;

Η σημερινή "ευαισθησία" για την ανθρώπινη ζωή, όπως αυτή τώρα, απέναντι στον θανατηφόρο ιό, δεν υπήρχε.

Τα ΜΜΕ στα "ψιλά" αναφέρανε τον θάνατο και εξόντωση των ανθρώπων και των λαών. (Όπως κάνουν και σήμερα για τα χιλιάδες παιδιά που πεθαίνουν καθημερινά από την πείνα και τις αρρώστιες τον "υποανάπτυκτο" κόσμο)

Υποτιμούσαν εντελώς τις ανθρώπινες ζωές που δολοφονούσε (και εξακολουθεί να δολοφονεί) ο καπιταλισμός – ιμπεριαλισμός.

Τώρα όμως, με την επέλαση του ιού, παρουσιάζονται να ανησυχούν πραγματικά και, υποτίθεται, ότι κάνουν τα πάντα για να σώσουν το ανθρώπινο είδος.

Αλήθεια, αυτοί που βγαίνουν καθημερινά στα παράθυρα των τηλεοράσεων και μιλάνε για τα θύματα στην Ιταλία, Γαλλία, Γερμανία, Αμερική κλπ, γιατί δεν μιλάνε για την εξάπλωση του ιού και τις ανθρώπινες ζωές που στερεί στις **αφρικανικές χώρες, Αίγυπτο, Ιράκ, Αιθιοπία, Λίβανο και άλλα κράτη;**
Ούτε καν αναφέρουν ότι σε αυτές τις χώρες **ο ιός έχει ξεκινήσει και θερίζει.**

Δεν το κάνουν γιατί οι ζωές σ' αυτές τις χώρες έτσι κι αλλιώς δεν τους ενδιαφέρουν.

Αμφισβητεί κανείς ότι εάν ο ιός δεν είχε εξαπλωθεί στην Ευρώπη και δεν είχε αρχίσει να απειλεί το ίδιο το ιμπεριαλιστικό καπιταλιστικό σύστημα, αν δηλαδή δεν είχε **οικονομικές επιπτώσεις** και τα θύματά του ήταν μόνο απ' τον λεγόμενο **"τρίτο κόσμο"**, θα περνούσε από τις κυβερνήσεις των "αναπτυγμένων" κρατών σχεδόν απαρατήρητος;

Στη συντριπτική πλειοψηφία των χωρών που αντιμετωπίζουν τον ιό αποδείχνεται ότι **οι**

συνέπειες είναι βαθιά ταξικές και τα συστήματα αυτά δεν είναι προς όφελος του συνόλου του λαού, αλλά για να εξυπηρετούν τα συμφέροντα του κεφαλαίου.

Εδώ και δεκάδες χρόνια οι εργάτες και εργαζόμενοι αγωνίζονταν για δημόσια δωρεάν υγεία για όλο τον κόσμο. Για να σταματήσει η υγεία να είναι εμπόρευμα. Δεν το κατόρθωσαν. Βρεθήκαμε στο εντελώς αντίθετο αποτέλεσμα. (Άλλης φύσεως θέμα το πώς και το γιατί).

Οι ιδιωτικοποιήσεις προχώρησαν, δημιουργήθηκαν κλινικές 5 αστέρων (κυριολεκτικά με χρήματα του εργαζόμενου λαού, αφού συνήθως οι καπιταλιστές τις έφτιαξαν ληστεύοντας με τα θαλασσοδάνειά τους τον ιδρώτα των εργατών) και υγεία απολάμβανε όποιος είχε να πληρώσει.

Την ίδια στιγμή, ο εργάτης και εργαζόμενος, που πληρώνει αναγκαστικά τις ασφαλιστικές του εισφορές, η κάθε λαϊκή οικογένεια πρέπει να πληρώσει τα άντερά της για να νοσηλευτεί αν αρρωστήσει, αφού οι υπάρχουσες δομές παροχής δημόσιας υγείας είναι υποστελεχωμένες και υπολειτουργούν.

Αφού ο ιός, όπως λένε, απειλεί την ανθρωπότητα, ας κάνουμε κάποια ερωτήματα απευθυνόμενοι προς τις αστικές κυβερνήσεις:

Όλοι οι ρασοφόροι μαζί προσφέρουν στο κοινωνικό σύνολο όσα ένας γιατρός ή νοσηλευτής;

Πόσα δισ. πάνε για στρατιωτικό εξοπλισμό;

Πόσα δισ. πληρώνουν στο ΔΝΤ, στην Παγκόσμια Τράπεζα;

Πόσα δισ. χαρίζουν στις τράπεζες;

Ναι ο κορωνοϊός χτυπά όλες τις πόρτες πια. Χτυπά όμως εκκωφαντικά **κύρια τις πόρτες των φτωχών, των εργατών και εργαζομένων.** Οι πλούσιοι μόνο από κάποια αστοχία τους κινδυνεύουν απ’ αυτόν. Ο καπιταλιστής έχει την δυνατότητα να βρεθεί σε προστατευόμενο περιβάλλον.

Όμως, σχεδόν σε όλες τις χώρες τα μεγάλα εργοστάσια μένουν ανοικτά, αναγκάζοντας τους εργαζόμενους να δουλεύουν **χωρίς μέτρα προστασίας από την πανδημία,** ενώ αν αρρωστήσουν γνωρίζουμε τι κατάσταση συναντούν στα δημόσια νοσοκομεία.

Το κεφάλαιο και οι κυβερνήσεις του πάντα έχουν διπλό πρόσωπο. Προσπαθούν να

παρουσιάσουν ένα προσωπείο το οποίο δεν έχει καμιά σχέση με την πραγματικότητα. Φτάνουν μάλιστα στο σημείο από θύτες να παρουσιάζονται θύματα.

Τώρα που βρισκόμαστε ένα βήμα πριν την παντελή κατάρρευση του συστήματος δημόσιας υγείας που αυτοί δημιούργησαν, είναι εμφανής η προσπάθειά τους να μετακυλήσουν τις ευθύνες τους στον λαό και να ισχυριστούν ότι υπήρχε **ανυπακοή** και δεν συμμορφώθηκε με τα μέτρα που του επέβαλαν, γι' αυτό υπάρχουν αυτά τα αποτελέσματα.

Αλήθεια, εκτός των άλλων, πού είναι το συμβούλιο που έπρεπε να δημιουργηθεί απ' το Υπουργείο Υγείας και στο οποίο να εκπροσωπούνται επιστήμονες, γιατροί, νοσηλευτές και αντιπρόσωποι από τα λαϊκά στρώματα που είναι αυτά που πλήττονται κύρια από την επιδημία;

Οι μοναδικοί παραγωγοί του πλούτου, αυτοί που είναι βασικά τα θύματα της επιδημίας, δεν πρέπει να γνωρίζουν άμεσα το τι ακριβώς συμβαίνει; Θεωρούνται μόνο ικανοί για να δέχονται απαγορεύσεις;

Είναι σίγουρο ότι μετά την ομαλοποίηση της κατάστασης θα υπάρχουν ριζικά μέτρα απ' το κεφάλαιο και ανασυγκρότηση της καπιταλιστικής οικονομίας σε κάθε επίπεδο. Έχουμε όμως ανοιχτούς λογαριασμούς μαζί τους. Κι αυτό οι εργατικές μάζες δεν πρέπει να το ξεχνούν. Πρέπει να δημιουργήσουμε τις συνθήκες για να παλέψουμε ξεκάθαρα. **Τάξη προς τάξη.**